Gerardus de Harderwyck; Johannes XXI, Pont. Max. (formerly Petrus Hispanus): Copulata super omnes tractatus parvorum logicalium Petri Hispani et nonnullos modernorum secundum viam Albertistarum / Thesaurus sophismatum circa tractatus Parvorum Logicalium Petri Hispani
[Cologne: Heinrich Quentell], 30 Sept. 1488 / [Cologne: Heinrich Quentell, after 25 May 1495] Seite 10

¶ Tractatus Suppositionū

Arestotelis cum dicit ꝙ sciētia est vniuersalium. sed tñ illius cōclusio
nis subiectum debet esse sic vniuersale ꝙ nō sit ꝑm se singulare. ⁊ sic etiā
terminus supponens est vl'e. quia terminus supponens dicit in ꝯmuni il
lud subiectū cui ꝯuenit ꝑm ꝙ ipsum illa passio que dicit' suppositio. Alio
modo accipit' vl'e ꝑm ꝙ est idez qd predicabile. ⁊ sic nō oportz ipsuz sub
iectū scientie semꝑ esse vl'e. sed sufficit ꝙ habeat modum vl'is: vel ꝙ ipm
ad vniuersale aliqualiter reducatur. q2 al's de ipsa aīa nō esset scientia. q2
nō est vniuersale neqꝫ spēs sed pars spēi: et sic sufficit ꝙ reducat' ad vni
uersale ⁊ ꝙ habeat modum vniuersalis

Arḡ De singularibꝫ non est scientia: sed terminus supponens est quo
dam singulare. ergo de ipso nō est scientia Maior est nota: quia
scientia est vl'ium. etiam singulare est corruptibile. Sed minor probatur
q2 est aliqd singulare ꝓlatum voce Dōm ꝙ terminus supponens ca
pitur dupl'r. Uno modo inqꝫtum est hic vel ille terminus supponens q
iam ꝓfertur. et de illo non est scientia. Alio mō capit' in ꝯmuni ⁊ ꝑm se.
scꝫ ꝓut ꝯparatur ad sua principia: ⁊ sic est quoddā vniuersale.

Orum (que dicūtur) quedam dicūtur cū ꝯplexione vt homo currit Quedam vero sine ꝯplexione. vt hō quia est terminus incomplexus.

Iste est primus tractatus paruorum logicaliū: in quo Petrus hys
panus determinat de suppositione terminoꝝ ⁊ de spēbꝫ eius tam defini
tiue qꝫ diuisiue tanqꝫ de ꝓpria passione: occasione cuius ꝑmo diuidit ter
minū vt eliciat mēbꝝ suo ꝓposito aptū. Et dicit eoꝝ que dicūtur qdā di
cūtur cū ꝯplexione: vt hō currit: quedā sine ꝯplexione: vt homo

Querit' Quare Petrus hys. incipit tractatū ab ista diuisione
Dōm ꝙ hoc facit ad denotanduz ꝙ sola incōplexa
supponāt: nō tñ oīa supponūt: sed que habēt ꝑcatōem rei substantiue vel
termini substantiui. et ideo primo ponit istā diuisionē. secūdo definit ter
minū ad denotandū ꝙ terminus supponit. Postea definit ꝑcationem ad
denotandum ꝙ terminus significans supponit. Deinde ponit diuisionē
significatōis: ad denotandū ꝙ in termino supponente debet esse significa
tio rei substantiue. Sequitur ergo correlarie ꝙ ista diuisio aliter preha
bita est in isto primo tractatu ⁊ tercio. vel si eodez modo ponatur: tñ hic
repetit' ꝓpter bonitatem doctrine vt per eam intelligat' ꝙ nullū ꝯplexum
inquantum tale supponit

Arḡ In omni diuisione erit aliquod diuisum. sed hic non est diuisum
ergo ⁊c. Dicendum ꝙ diuisum est hic dicibilium. q2 dicendo
eorū scꝫ dicibiliū tangit' ipsum diuisum. Et etiam potest argui (eoꝝ) est
relatiuū: ergo habebit añs: sed hoc hic nō ponit'. Sed dōm ꝙ añs ad eo
rum subintelligitur: et est dicibilium vel entium

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-403/0010
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG